

Příprava námořní pěchoty USA na válku s Čínskou lidovou republikou Září 2023

František Roček

Restrukturalizaci námořní pěchoty USA lze spojit s hypotézou, že USA si mohou udržet větší díl moci, pokud tvrdě omezí Čínu, což lze jenom vyprovokováním konfliktu. Taková situace by umožňovala zdevastovat ekonomickou základnu Číny a zatlačit ji do dlouhodobé defenzivy. Bez devastující konfrontace nelze konkurenci zastavit. Status USA jako supervelmoci ale není udržitelný. Tušení amerických problémů bylo zřejmě již před více než 20 lety.

Varování Brzezinského

Zbigniew Brzezinski považovaný za šedou eminenci americké zahraniční politiky v poslední kapitole knihy „Velká šachovnice“ Velká šachovnice (1997, v českém vydání s. 211) píše: „Amerika ... je zřejmě i poslední vpravdě globální supervelmocí... Podle některých odhadů lze tvrdit, že na konci tohoto desetiletí bude na Ameriku stále připadat alespoň 20 % světového hrubého domácího produktu... Ale tato hodnota se pravděpodobně sníží na 10 – 15 % kolem roku 2020, kdy ostatní mocnosti – Evropa, Čína, Japonsko – zvýší svůj relativní podíl na víceméně americkou úroveň...“

Výkon HDP si USA drží i po roce 2020 nad 20 bilionů dolarů ročně, u ostatních silných států (mocností) stoupá pomaleji, než Brzezinski předpokládal, až na Čínu, která USA dotahuje. Problém je, že USA mají na rozdíl od jiných států také obří dluh. Do roku 2022 činil dluh USA 24 bilionů dolarů, což se rovná 95% HDP. Americký dluh prudce roste, a proto americká administrativa v roce 2023 musela řešit dluhovou krizi. Západní kritici, jako třeba Jeffrey D. Sachs, profesor na Kolumbijské univerzitě, vidí lék na obří dluh: zastavit z vlastního rozhodnutí administrativy USA americké války a seškrtnat obří vojenské výdaje. Pesimismus šedé eminence: Brzezinski viděl vyhlídky USA jako mocnosti bledě: „...kulturní změny v Americe zřejmě nebudou v souladu s trvalým vykonáváním imperiální nadvlády v pravém slova smyslu, neboť to vyžaduje vysoký stupeň ideové motivace, intelektuální angažovanost a živé vlastenecké cítění. Avšak hlavní proud americké kultury se stále víc upíná na masovou zábavu, v níž naprosto převažují témata orientovaná na osobní hédonismus a na únik od společenské zodpovědnosti...“ (s.213)

Co z toho vyplývá? Brzezinski odpovídá: „... Pro bohaté země, krocené jejich sebezničující technologickou kapacitou i vlastním zájmem, představuje válka luxus, který si v jejich očích mohou dovolit jenom chudé národy tohoto světa...“ (s.214)

Do jisté míry koresponduje pohled Brzezinského s přáním, které vyslovil Rus Andrei Vajra: „Další fází je kolaps Spojených států. Existují problémy na všech úrovních – na regionální, psychologické úrovni, na úrovni infrastruktury, na úrovni světového názoru.“

Koncem 90. let 20. století administrativa USA k udržení moci potřebovala, aby se v budoucnu vliv NATO rozšířil i mimo evropskou působnost aliance. Vyplývalo to z jednání aliance o nové strategické koncepci. Článek pojednávající o tomto fenoménu (Lidové noviny, 26. 4. 1999) měl příznačný titul: „Summit: NATO se chce stát světovým četníkem“. Tato snaha USA kulminovala, až dosáhla americko – ruské války na Ukrajině, a konfrontační politiky s Čínou.

Sílí podezření mezi akademiky západních států, politiky a řadou bývalých bezpečnostních odborníků, kteří již mimo službu vyslovují své vlastní názory, že USA se snaží za každou

cenu co nejvíce mocensky oslabit své rivaly – Rusko a Čínu. Proto do konfrontace zapojily ukrajinské nacionalisty a tzv. západní státy jako své sluhy.

S vládní politikou USA a jejich kamarádů nesouhlasí osoby, které již nejsou na výplatní listině státní administrativy a z psychologického hlediska se již rozhodují podle vlastní úvahy. Jiné osoby, které opustily státní službu, se naopak zapojují do podpory (samozřejmě ne zadarmo) a propagování oficiálních vládních a korporátních názorů militantního charakteru.

Nejrůznější možné scénáře se začaly rodit zhruba poté, co v roce 1987 vyšla kniha britského historika z Yaleovy univerzity Paula Kennedyho s názvem Vzestup a pád velmocí, která vyvolala obrovské polemiky – a obavy. Kennedy v ní formuloval tezi, že Spojené státy může potkat stejný osud, jaký už stihl jiné velké říše: expandují za hranice svých možností a posléze se hrouť.

V podstatě lze názory badatelů, politiků a novinářů rozdělit na dvě dominantní skupiny: Jedni se ptají kdy a proč, za jakých podmínek, se impérium USA zhroutí do všednosti, druhá skupina bubnuje do útoku ke zvýšení zbrojení, ostražitosti a omezení svých konkurentů hospodářsky a v případě nutnosti i vojensky.

Třetí, nejmenší skupina, upozorňuje, že spirála konfrontace neprospěje nikomu, ale bohužel v nestabilní lidské společnosti nevíme, jak špatně se bude situace ve světě vyvíjet.

Snaha USA o udržení moci za jakoukoliv cenu do jisté míry odpovídá povzdechu Brzezinského v poslední kapitole knihy „Velká šachovnice“ poprvé vydané v roce 1997: „... stručně řečeno, cíl politiky Spojených států rozhodně musí být dvojitý: udržet dominantní postavení Ameriky alespoň po další generaci, nejlépe ještě o něco déle, a vytvořit geopolitický rámec, jenž by umožňoval vstřebávat nevyhnutelné otřesy i napětí sociálně – politických změn a z něhož by se zároveň vyvíjelo geopolitické jádro společné zodpovědnosti za mírové vedení světa. Prodloužení etapy postupně narůstající spolupráce s euroasijskými partnery, kterou by Amerika stimulovala i řídila, může také napomoci přípravě podmínek směřujících ke zdokonalení existujících a rychle zastarávajících struktur Organizace spojených národů...“ (s.216)

Citace je v propagandistickém nálevu, ale zcela racionální je názor Brzezinského: „...udržet dominantní postavení Ameriky alespoň po další generaci, nejlépe ještě o něco déle, a vytvořit geopolitický rámec, jenž by umožňoval vstřebávat nevyhnutelné otřesy i napětí sociálně – politických změn...“

Čína musí být zastavena

Dochází k zásadní proměně koloniální armády – námořní pěchoty USA kvůli konfrontaci s Čínou. Tato politická obava USA z Číny je stejně nesmyslná jako obava SSSR/Varšavské smlouvy z útoku divizí NATO na východoevropské hospody.

Komu prospívá konfrontace s Čínou?

Tato otázka byla zároveň i titulkem článku v New York Times z 11. 3. 2023.

(www.nytimes.com/2023/03/11/opinion/china-us-relationship.html) Článek dal dohromady kolektiv autorů, kterému se říká redakční rada. Autoři (redakční rada) popsali, jak USA ovlivňují Čínu:

- po většinu minulého půlstoletí se USA snažily Čínu přetvářet prostřednictvím ekonomické a diplomatické angažovanosti

- za Trumpa snahou o ekonomickou a diplomatickou izolaci

- za Bidena, protože Čínu nelze změnit, preferovali naději, že ji lze kontrolovat pomocí ekonomického a technologického škrcení čínských možností.

V aktuální situaci (2023) USA útočí na Čínu pomocí:

- omezení ekonomických vazeb s Čínou

- omezení přístupu Číny k technologiím s vojenským (a s dvojitým) využitím
- stažení se z mezinárodních institucí, v nichž se USA snažily Čínu angažovat
- posílení vazeb USA s čínskými sousedy.

V souvislosti s politikou USA je důležité si uvědomit, že státy mohou posílit jen tehdy, kdy mají co největší zisky z co nejglobálnějších kšeftů. To posiluje též rozpočet státu.

Halasně prohlašovaná americká „angažovanost ve zbytku světa,“ představuje výzvu, aby si USA zachovaly dominantní politicko – vojenské postavení s pomocí svého koloniálního vojska – námořní pěchoty. Jestli jsou u moci tzv. demokraté nebo republikáni nebo šmoulové, je jedno. Zelení muži v terénu s pomocí stíhacích bombardérů, tanků a minometů zbytek vyřešili.

Aby to fungovalo také proti Číně, případně dalším cílům v Asii, bylo třeba kolonilní vojsko modernizovat. Citujme z návrhu dokumentu Force Design 2030 z května 2022:

"Námořní pěchota bude organizována, vycvičena a vybavena tak, aby poskytovala námořním silám sílu kombinovaných zbraní, spolu s podpůrnými leteckými složkami, pro službu s flotilou při obsazování nebo obraně předstunutých námořních základen a pro provádění takových pozemních operací, které mohou být nezbytné pro vedení námořní kampaně... Námořní pěchota budoucnosti bude mít dobře vycvičenou, dobře vybavenou a smrtící pěchotní schopnost. Organická přesná palba poskytne několika vrstvám pěchotního praporu schopnost přesného úderu mimo zorné pole. V kombinaci s T-UAS (upoutaným dronem poskytující průzkumné možnosti jednotky až do 20 km) poskytne schopnost lovce/zabijáka na taktické úrovni rychle zaútočit na nepřítele mimo dosah zbraní přímé palby.

Jednotliví mariňáci jsou i nadále cvičeni a vybaveni ke střelbě, pohybu a komunikaci s cílem lokalizovat, přiblížit se a zničit nepřátelské síly.

Námořní pěchota bude i nadále využívat letecké prostředky na podporu šesti funkcí námořního letectva: útočné letecké podpory, protivzdušného boje, útočné podpory, leteckého průzkumu, elektronického boje a řízení letadel a raket....

Jednotky bojové podpory (CSS) budou modernizovány pro sporná prostředí tak, aby zahrnovaly vylepšené možnosti distribuce, údržby a zásobování. Také zvyšujeme počet multifunkčních praporů bojové logistiky z 15 na 18 a stavíme dva prapory distribuční podpory. Jakékoli snížení kapacity CSS je zaměřeno na starší funkce s úsporami, které jsou reinvestovány do modernizace....“

Rozsáhlý citát neříká téměř nic kromě naprostých obecností. Změny jsou především v základní roli námořní pěchoty. Měla roli dobyvatele a hlídače. Po reorganizaci má mít roli hlídače a obránce, čili primárně bude v defenzivní roli.

Kouzlo reformy bude v taktice a v detailech.

Reforma námořní pěchoty kvůli Číně vyvolala diskuzi

Zastánci klasické americké koloniální armády změny v námořní pěchotě vnímají negativně. Dojde k zeštíhlení sboru. Snížení počtu vojáků pěchoty a podpůrných zbraní (tanky, dělostřelectvo a letectvo) a přidání protilodních raketových zbraní spolu s primárním operačním zaměřením na čínskou část tichomořského bojiště, narušuje strukturu sil námořní pěchoty, varují kritici.

Např. John F. Schmitt, bývalý důstojník námořní pěchoty, se vzteká. Schmitt pod vedením dvou velitelů námořní pěchoty, generála Ala Graye a generála Chucka Krulaka, napsal základní příručku Námořní pěchoty Warfighting a vypracovával dokumenty pro vedoucí představitele ministerstva obrany. Takto lamentuje:

„...Po desetiletí stáli mariňáci rezolutně proti techno centrickému pohledu a pro národ je štěstím, že tak učinili. Technofilové soustavně vychvalovali jednu vznikající technologii za druhou jako věc, která zaručeně způsobí revoluci ve válčení, zejména od přelomu tisíciletí. Přesto se zdá, že nikdy nepřinesou očekávaný revoluční dopad. Nejnovější technologie elixíru - zaručeně změni vše, jak nám bylo řečeno - je kombinací bezpilotních systémů, přesně naváděné munice a umělé inteligence. Vizí je válka usnadněná téměř dokonalými informacemi a vedená klinicky na dlouhou vzdálenost pomocí klávesnice a myši...

...(Mariňáci) očekávali, že válka bude brutální, špinavá, chaotická, krvavá, často zblízka – a hluboce lidská. Kdyby tomu tak nebylo, nemohli by zvítězit na pekelných místech, jako je Belleau Wood, Iwo Jima, Hue City nebo Fallúdža...“

Jenže, jsou to jenom prázdná slova. Podobně jako jiné koloniální armády i námořní pěchota USA využívala v bohaté míře technickou nadřazenost své armády nad protivníkem. Bez ní by nebyla schopná prosazovat americké zájmy ve světě.

Proti velkým státům – americkým konkurentům - to v 21. století již neplatí.

Severoamerická válečná komunita hovoří o možnosti války s Čínou jako o samozřejmosti, se kterou musí počítat. Generálové námořní pěchoty říkají bez jediného konkrétního důkazu: Čína se vynořila jako nejhrozivější vojenský nepřítel Ameriky. Nebo že stejně jako Sovětský svaz v roce 1949, je dnes Čína existenční hrozbou pro mír, a to v indo-pacifickém regionu i po celém světě.

Přitom se generálové se hádají, zda je kvůli tomu nutná restrukturalizace námořní pěchoty. Bing West, bývalý náměstek ministra obrany pro mezinárodní bezpečnost, vojenský historik a autor tuctu knih o nedávných amerických válkách, s připravovanou reorganizací nesouhlasí.

Napsal: „... Čína se vynořila jako nejhrozivější vojenský nepřítel Ameriky. Aby přispěl k porážce Číny, pokud by vypukla válka, velitel (námořní pěchoty generál David H. Berger) snížil velikost pěchoty a snížil množství dělostřelectva, tanků a letadel. To znamenalo, že námořní pěchota bude méně schopná jako kombinovaná ozbrojená síla připravená bojovat kdekoliv.

Za takto ušetřené peníze má velitel v úmyslu nakoupit protilodní střely a zařízení pro elektronickou detekci. Očekává se, že americké námořnictvo koupí dva tucty lodí s malým ponorem, aby vylodily malé skupiny mariňáků vyzbrojených těmito raketami na ostrovech v Jihočínském moři. Pokud se čínské hladinové válečné lodě pokusí ve válce podniknout výpad do širokého Pacifiku a zaútočit na Guam nebo Pearl Harbor, námořní rakety je potopí.

Administrativa i Kongres tomuto kompromisu mezi pěšákem a raketovým mužem tleskaly. A proč ne? Vypadalo to novátorsky a prozíravě a nestálo to žádné další dolarové náklady.

Mariňáci se proměnili.... co se vám nelíbí?

Chyba spočívá v logice. Zaprvé, nasazení raketových sil před nepřátelskými akcemi vyžaduje, aby se Vietnam nebo Filipíny aktivně zapojily tím, že udělí práva na přistání na svém území v okamžiku velkého nebezpečí. Za druhé, klíčem k ovládnutí Pacifiku je obsazení Tchaj-wanu, daleko mimo dosah raketové námořní pěchoty tisíce mil daleko v prázdné scéně Jihočínského moře. Tchaj-wan si protilodních raket může koupit kolik chce...“

Generál West upozornil na chybu v logice, ale v logice udělal chybu sám West.

Píše, že mariňáci by potřebovali pro přistání na různých ostrovech souhlas Filipín a Vietnamu. Ale v případě, že by došlo ke konfrontaci s Čínou, takové maličkosti mohou být přehlíženy a mariňáci se uhnízdí na pár týdnů na kdekákém bezvýznamném ostrově, a majitel ostrova, třeba Vietnam, nebude chtít vstupovat do konfliktu, protože by musela námořní pěchota USA z ostrovů vypudit, což je pro Vietnam politicky i vojensky nemožné.

Tchaj-wan je vzdálen od okrajových japonských ostrovů z hlediska dostřelu raket / střel s plochou drahou letu zhruba 200 km až 400 km, od Filipín zhruba 200 až 400 km, podle místa, ze kterého by Američané vypouštěli rakety. Z několika vietnamských ostrovů bylo možné ostřelovat čínské lodě v Jihočínském moři.

Proto vyměnit tanky, kanóny a část letectva námořní pěchoty za rakety je racionální rozhodnutí, pokud jde o obranu prostoru. Argumentace generála Westa neplatí.

Pokud generál West nadneseně tvrdí, že klíčem k ovládnutí Pacifiku je obsazení Tchaj-wanu, toto tvrzení generála je v podstatě pravdivé, pokud se týká amerického pohledu. Z čínského pohledu nejde o nic jiného, než o převzetí provincie Tchaj-Wan konečně zpět pod pekingskou jurisdikci. K čemu by bylo Číně ovládnutí Pacifiku? Potřebuje jenom trvalou všední bezpečnou komerční lodní dopravu. K tomu nepotřebují ovládnout Pacifik.

Profesor Remninské univerzity Jin Canrong upozornil 1. srpna 2022 v rozhovoru pro čínské internetové stránky "Observer"

(https://www.guancha.cn/JinCanRong/2022_08_01_651761_s.shtml?mc_cid=f9c3fb30fc&mc_eid=UNIQID>) jako jeden z čínských analytiků, kteří nejvíce sledují Bidenův tým pro národní bezpečnost:

"Lze říci, že v našich pobřežních vodách, ať už v Tchajwanském průlivu nebo v Jihočínském moři, má naše armáda výhody. Naše balistické rakety mohou pokrýt celé Jihočínské moře, letectvo může v podstatě pokrýt celé Jihočínské moře a námořnictvo má určité výhody oproti několika flotilám USA. Kromě toho máme vzhledem k naší geografické poloze zjevné výhody v oblasti elektronických protiopatření a průzkumných systémů. Pokud zde USA skutečně chtějí vyvolat třenice, nebude to pro ně levné."

Na válku s Čínou se připravují také Jerry Hendrix, námořní kapitán ve výslužbě a vedoucí pracovník Sagamore Institute a s ním Mark Montgomery, jenž před penzí velel eskadře torpédoborců a útočné skupině letadlových lodí. Dnes je vedoucím pracovníkem Nadace pro obranu demokracií. V článku „Mariňáci se musí vymanit ze své obojživelné útočné minulosti“ s podtitulkem „Změna koncepce operací USMC pomůže konfrontovat Čínu“ (15. 6. 2023, www.nationalreview.com) píše, že „...námořní pěchota neprovedla obojživelný útok s vyloděním na pláž od vylodění v Inčchonu (v Jižní Koreji) před 73 lety a moderní technologie činí pochybným, že to sbor ještě někdy udělá... budoucí obojživelné útoky se setkají s katastrofou.“

Představa, že velké obojživelné lodě budou plnit mise, k jejichž plnění byly navrženy – vysílat malá obojživelná útočná plavidla a vrtulníky v boji, je nerealistická. Letadlové lodě amerického námořnictva již plánují operovat v bojových podmínkách mimo první ostrovní řetězec, a možná se budou muset přesunout mimo druhý ostrovní řetězec, a mají schopné systémy sebeobrany, které ... obojživelné síly postrádají..."

Tito autoři chválí novou protičínskou koncepci námořní pěchoty vybavené novými protilodními a protizemními raketami. Rakety podle autorů bude vhodné odpalovat i z Tchaj-wanu, nestačí jim japonské jižní ostrovy a Filipíny.

"Hrozba války s Čínou je bezprostřední a reálná a národ potřebuje více lodí, ale musí to být správné lodě pro boj," uvádějí autoři.

Motiv války s Čínou se objevuje u kritiků nové koncepce vyzbrojení námořní pěchoty, ale i zastánců nové koncepce.

Z tohoto pohledu je mír ve světě v dalších desetiletích iluzí.

Jak vyrobít válečný incident?

Podle chování americké civilní i vojenské administrativy bude pro USA ideální, pokud ze strany Číny dojde k incidentu, který dovolí USA, aby na Čínu vyhlásily USA celkové ekonomické embargo. USA by donutily všechny firmy, které chtějí ekonomicky spolupracovat s firmami v USA, aby totálně bojkotovaly Čínu. To vytváří prostor k napětí, které může skončit i vojenskou konfrontací.

Jaký incident to může být? To neví dneska nikdo. Přetřásá se stále dokola jenom varianta, že jedním z incidentů může být: Vláda čínské samosprávné provincie Tchaj-wan by požádala o pomoc USA a námořní pěchota by se snažila bleskově zaujmout na Tchaj-wanu pozice. K tomu by došlo v okamžiku, kdy by tchajwanská vláda chtěla vyhlásit samostatnost ostrova. Šance na ničivý střet s Čínou by byla téměř samozřejmá. Na tento okamžik bude připravována námořní pěchota.

Ale v USA uvažují i o tom, že by v případě vyhlášení samostatnosti ponechali Tchaj-wan svému osudu, stáhli Američany bleskově z ostrova, protože by Čínská lidová republika vyhlásila přinejmenším blokádu ostrova, a USA by „jenom“ vyhlásily totální blokádu námořních cest do Číny. Tím by se USA vyhnuly ničivému střetu s čínskou armádou, a výsledek by byl pro USA stejný – totální ekonomické poškození Číny.

Stratégoové samozřejmě dumají, že čínské síly by zaútočily na lodě a letadla USA a jejich spojenců, které by se snažily realizovat blokádu Číny. V takovém případě by možné ztráty byly daleko menší než kdyby chtěly USA poskytnout přímou pomoc nějakému pitomému ostrovu.

Ale k těmto krokům bude potřeba ještě více USA zadlužit. Pentagon se o to s pomocí politických jestřábů postará. A zbrojařské korporace na tom pohádkově zbohatnou.

V březnu 2023 v článku o stavu námořní pěchoty v roce 2023

(www.defenseone.com/threats/2023/03/state-marine-corps-2023/383481/) jsme se mohli dočíst, že námořní pěchota „...se zaměřujeme na Pacifik... Nejužitečnější jsou v Pacifiku, ale velmi užitečné po celém světě," řekl generál Eric Smith, tehdejší zástupce velitele, 14. února na konferenci WEST 2023 v San Diegu. Dodejme, že Smith byl jmenován 21. září 2023 novým velitelem námořní pěchoty a přebírá projekt Force Design 2030, reorganizace mariňáků, které zahájil generál David Berger, Smithův předchůdce.

V lednu 2023 námořní pěchota obnovila Camp Blaz na Guamu, aby tam mohlo dojít k přesunu tisíců mariňáků z Okinawy. Guam poskytuje námořní pěchotě a americké armádě "strategický uzel" pro výcvik a operace v západním Pacifiku.

Na konferenci se objevilo i povzdechnutí, že většina zbraní a vybavení zaslaných na Ukrajinu, jako jsou houfnice, pocházela od námořní pěchoty a armády. V obranném rozpočtu na rok 2024 se musí postarat o doplnění zásob, což bude nějakou dobu trvat, protože výrobci „pracují na zvýšení výroby“.

Také námořnictvo je zamilované do války proti Číně. Chce udržet krok s Čínou, a proto potřebuje mnohem více lodí. Ale je to otázka peněz. Přitom ale USA jasně vedou v počtu velkých válečných lodí. Čína má převahu jenom v menších lodích pro operace v pobřežních vodách a v mořích přiléhajících k čínské a obecně asijské pevnině. Čínské ambice jsou jasné: Žádná světová vláda, ale zajištění bezpečí pro obchodní lodě v mořích při pobřeží.

Zatím v USA stále nemají jasno, jakou roli budou hrát obojživelné operace a kolik velkých, středních a malých obojživelných plavidel námořní pěchota a námořnictvo budou potřebovat. Zatímco vznikající námořní doktrína a operační koncepty hovoří o obraně a boji z malých předstuných stanovišť během konfliktu, je stále nejasné, zda námořní lodě budou zásobovat takové základny pod palbou.

Vizionáři také počítají s tím, že za námořníky a jejich velitele bude v blízké budoucnosti stále více bojovat dron – ať ve vzduchu, na vodě nebo pod vodou.

V článku o stavu námořnictva v roce 2023 (www.defenseone.com/threats/2023/03/state-navy-2023/383547/) již v titulku je signalizováno, že úvahy o plánu stavby lodí naruší bezpilotní revoluce:

„... existenciální konflikt může pohánět inovace ještě rychleji než nejodhodlanější míroví experimentátoři. Válka na Ukrajině je průkopníkem útoku bezpilotních letounů bezprecedentního rozsahu a ničivosti. Nové schopnosti demonstrovány levnými komerčními drony a satelitními terminály – v kombinaci s rostoucím poznáním, že Amerika nemůže v dohledné době vyrobit dostatek raket pro boj s Čínou – vedly k argumentům, že námořnictvo musí myslet ještě odlišněji a ještě rychleji.

... Vzestup bezpilotních systémů nepřijde dostatečně brzy, aby zmírnil problémy námořnictva s posádkou. Dobrou zprávou je, že stále více námořníků se rozhodlo zůstat u námořnictva; Špatnou zprávou je, že se k nim nepřidává dostatek civilistů. ... "Když je nezaměstnanost tak nízká, jak je, bylo historicky vždy obtížné rekrutovat do našich ozbrojených služeb," řekl ...ministr námořnictva Carlos Del Toro.

Nedostatek personálu způsobuje nutnost improvizací. Loni v říjnu (2022) služba hlásila asi 9 000 neobsazených postů na moři - z pouhých 792 v roce 2016, napsaly USNI News.

Již delší dobu se objevují signály, že lidé mají stále menší zájem o službu v armádě a chybí také pracovníci k rozpoutání plnotučné válečné výroby.

Ministr námořnictva Del Toro si povzdechl: "Musíme zvýšit legální imigraci. Když máte nezaměstnanost nižší než 4 procenta, je těžké najít pracovníky, ať už pro restauraci nebo loděnici." Vyzval Kongres, aby spolupracoval s Bidenovou administrativou na imigrační reformě.

To mi připomíná pozvání od českých loďařů pro odborníky z ukrajinských loděnic, protože přechytralé české vlády se vykašlaly na podporu učňovské mládeže pro strojírenské obory. Také si vzpomínám na nefalšovanou nenávist ukrajinských dělníků, když některý z nich musel z Čech odjet domů, protože dostal povolávací rozkaz do nenáviděné ukrajinské armády. A to bylo léta předtím, než došlo k americko – ruské válce vedení s pomocí ukrajinských domorodců.

Co lze od námořní pěchoty očekávat?

Ve stručnosti lze vizi nové námořní pěchoty shrnout do věty, že to mají být síly lehké, lehce přemístitelné, plné elektroniky a raket, budou mít i drony, a celkově budou schopni mariňáci podle potřeby hopsat po různých ostrovech, jak to bude potřeba.

Např. 5. června 2023 (breakingdefense.com) napsali, že jednou z nových myšlenek (z roku 2023) je "mobilní průzkumný prapor" namísto stávajících lehkých obrněných průzkumných praporů. Ultralehká a lehká vozidla a také na potenciálně lehká obrněná vozidla, a to vše v novém hávu jako pokročilé průzkumné vozidlo nacepané elektronikou. Také námořní pěchota zahájila práci na "společném odpalovacím zařízení pro rodinu pozemní munice a testování levného hypersonického pomocného stupně".

Drony, totální informační přehled z vesmíru a hypersonická rychlost zabijáckých raket, to je alfa a omega budoucího vítězství nad ošklivou Čínou. "Hypersonika je něco, o co máme samozřejmě zájem a budeme experimentovat s možnostmi v této oblasti," řekl major Josh Benson, mluvčí námořní pěchoty. Vlastnosti, jako je velikost a hmotnost, jsou rozhodující pro zajištění toho, abychom zůstali lehkou, smrtící a mobilní silou."

Poněkud legrační je, že stejnou vizi mají všechny státy, které budou mocnostmi, byť třeba jenom v regionálním rozsahu, jako třeba Indie nebo Turecko.

Jak může probíhat válka s Čínou?

Není důležité se zabývat tím, za jakých okolností by mohlo dojít k eskalaci vedoucí až k vojenskému střetu USA s Čínou. Důležitější je popsat americký sen o tom, jak by se válčilo. Těžištěm bojů bude slaná voda mezi čínským pobřežím a tzv. prvním ostrovním řetězcem. Je tvořen z Kurilských ostrovů, japonského souostroví, ostrovů Rjúkjú, Tchaj-wanu, severních Filipín a Bornea.

USA spoléhají na to, že nacpou co nejvíce elektroniky spojené s ohromným množstvím raket na souostroví Rjúkjú. Souostroví je relativně blízko Tchaj-wanu, takže by do značné míry pokrylo přístupy k ostrovu. Z druhé strany leží Filipíny.

Pro radost USA by bylo ideální, aby chtěla Čína obsadit Tchaj-wan. USA mezitím během let dodají na ostrov tisíce raket. Z části si je tchajwanská vláda koupí, z části je v náhlé masivní vlně dodají USA, pokud se jim podaří přemluvit tchajwanskou vládu, aby vyhlásila samostatnost.

Americká námořní pěchota by mohla doplnit další kontraktory (žoldácké jednotky), působící podobně jako na Ukrajině, zastupující zájmy USA,

Aby pomocí raket odrazily letecké a lodní útoky Číny, námořní pěchota by na předem vytipovaných ostrovech doplnila své drobné pozorovací/průzkumné jednotky o raketové jednotky a posílila protivzdušnou obranu každého ostrova. Kromě Filipín nelze vyloučit i využití ostrůvků dalších států.

V okamžiku, kdy by došlo ke střetu se silami ČLR by námořní pěchota mohla obsadit a využít i ostrovy států, které s tím nevyjádřily souhlas, ale nemají prostředky v tom USA zabránit.

Nedobrovolná okupace těchto malých a jinak bezvýznamných ostrovů by trvala jenom krátkou dobu, zhruba několik týdnů, po dobu hlavního střetu s Čínou.

Základny na ostrovech od malých jednotek v řádu několika málo desítek mužů až po větší formace budou mít především za úkol stát se místem odpalu raket a startu dronů. Některé ostrovy budou využity jako servisní pro podmořské monitorovací stanice a jako základny pro vodní a podvodní drony.

Důležitá bude logistika. V okamžiku, kdy dojde k prvním střetům, musí námořní pěchota bleskově doplňovat zásoby zbraní a střeliva na ostrovech a posilovat jednotky podle aktuální potřeby. Posilování zajistí obojživelné čluny a menší lodě a vrtulníky.

U druhého ostrovního řetězce budou základny s dalekonosnými zbraněmi a logistické základny, velitelské uzly, a v tomto prostoru budou v pohotovosti větší lodě, tedy lodě monitorující okolní moře pod vodou a ve vzduchu – torpédoborce, křižníky a letadlové lodě. Pokud to bude potřeba, letadlové lodě se vzdálí až za druhý ostrovní řetězec.

Podle americké vize by mělo jít o válečnickou kampaň létajících, vodních a podvodních dronů, raket a střel s plochou dráhou letu z ostrovů, letadel a lodí. Budou též zaminovány některé mořské oblasti. Cílem je zasáhnout přibližujícího se nepřítele s naprosto minimálními ztrátami.

Již dříve citovaný John F. Schmitt, bývalý důstojník námořní pěchoty (2. dubna 2022, www.nationalreview.com/author/john-f-schmitt/) tuto vizi popisuje takto:

„... Vedení námořní pěchoty očekává válku s Čínou v západním Pacifiku. S Force Design 2030, dokumentem o plánování sil zveřejněným v březnu 2020, se zdá, že námořní pěchota přijala technocentrický pohled na knoflíkovou válku na dlouhou vzdálenost. Základem tohoto názoru je víra v neporazitelnost vůči čínské schopnosti získat přístup do sítě pokročilých senzorů a smrtících přesných zbraní, které jsou údajně schopny detekovat a zabít vše, co se pohybuje... mariňáci rozmístí malé oddíly na ostrovech, ve Východočínském a Jihočínském moři... (a tím) svázat bojové síly na neurčito a vydat Spojené státy na milost regionálním partnerům, kteří se dostanou pod intenzivní ekonomický tlak Číny, aby odepřeli zřízení americké základny. Vyzbrojení raketami... očekává se, že tyto izolované oddíly zasáhnou čínskou bariéru... Očekává se také, že zůstanou nějakým způsobem neodhalený a přežívají v

tomto procesu, a zároveň budou do značné míry soběstačné. Aby zaplatila účet za tuto novou vizi, námořní pěchota již odstranila všechny své tanky a plánuje snížit své dělostřelecké baterie o 76 procent, snížit počet mariňáků sloužících v pěchotních praporech o 41 procent a snížit své letectvo zhruba o třetinu.

Vedení námořní pěchoty jasně věří v sílu nových zbraní, ale nedokáže ocenit dynamiku války, kdy každá inovace inspiruje protiopatření – a toto protiopatření pak inspiruje protiopatření v cyklu nepřetržité koevoluce. Výsledkem je, že ani jedna strana nezíská rozhodující výhodu, o kterou usilovala, ale válčení se stává komplikovanějším pro obě strany, protože inovace a její protiopatření musí být nyní integrovány se všemi ostatními aktivitami na bojišti....“

Schmitt má v zásadě pravdu o nevyzpytatelné budoucnosti.

Jenže, námořní pěchota nebude v pozici, aby uplatnila tanky a dělostřelectvo, jak se to dnes děje na ukrajinském smrtícím vojenském cvičišti. Bude se jednat o to, zda čínská letadla a lodě dorazí do cíle své cesty – na Tchaj-wan a případně i několik jiných menších ostrovů a zda smetou blokádu USA a amerických kamarádů.

Jaký je skutečný cíl konfliktu s Čínou

Bez ohledu na to jak by došlo k něčemu, co administrativa USA vyhodnotí jako vojenský konflikt s Čínou, pro USA je takový konflikt nutný ne proto, aby ochránil nějaký ostrov Tchaj-wan či něco podobného, ale jenom proto, aby mohly Číně zablokovat námořní trasy a tím čínské přístavy odříznout od mezinárodního obchodu.

Stačí zablokovat klíčové oblasti: Mandeb (česky Brána nářků) je průliv mezi Rudým mořem a Adenským zálivem. Jedná se o důležitou dopravní cestu, kterou musejí (kromě Suezského průplavu) proplouvat všechny lodě na trase mezi Středozemním mořem a Indickým oceánem. Suezský průplav má význam pro dopravu do Středomoří, Turecka a EU, v opačném směru pro jižní a jihovýchodní Asii. Zablockování Malackého průlivu by zastavilo 90 % veškerého čínského obchodu a 80 % dovozu ropy. Ruskou Severní mořskou cestu pro čínské lodě by stačilo zablokovat v Beringově průlivu propojujícím Čukotské moře s Beringovým mořem a Tichým oceánem.

Proto se Čína snaží rozšířit co nejvíce železniční spojení přes Asii do Evropy jako částečnou alternativu k mořským obchodním cestám.

Proto se USA snaží zatáhnout Indii co nejvíce do různých spojeneckých dohod. Indický oceán leží ve středu globálních dopravních sítí pro ropu a je také důležitou obchodní cestou pro Čínu, která ji spojuje s Evropou, Afrikou a Středním východem – je námořní hedvábnou stezkou. Čínské námořnictvo je v posledních letech v regionu stále aktivnějším, počínaje protipirátskými operacemi v Adenském zálivu v roce 2008. Jeho ponorky byly v oblasti detekovány od roku 2013 a v roce 2017 se Číně otevřela první zámořská základna v Džibuti.

Co dodat?

Snad jen to, že hongkongský deník South China Morning Post zveřejnil 9. září 2023 komentář Richarda Heydariana, profesora geopolitiky na Filipínské polytechnické univerzitě. Profesor mj. napsal, že pokud jde o Indii, její úsilí nahradit Čínu jako globální výrobní centrum stále čelí vážným problémům v infrastruktuře a výrobě, a stejně jako Vietnam, nemá Indie v úmyslu zhoršit svůj územní spor s Čínou.

"Vietnam a Indie se jako rozvojové země strategicky zaměřují na posílení svých ekonomických a vojenských pozic, spíše než na spojení se Západem proti svým sousedům. Indie a Vietnam mají zájem získat koláč západních technologií a investic a zároveň se těšit výhodám stabilních vztahů s Čínou," oznámil světu Heydarian.

Suma summarum: Aby se nakonec Spojená státy severoamerikánské nepřepočítaly. Ale v každém případě nás čeká zajímavá budoucnost. A těch mrtvých ve jménu demokracie, to bude psina!